

panaszoshoz hiteles másolatban csatolt és 1925. évi november hó 29-én kelt határozata alapján keletkezett és ha a szóbanforgó tartalékalap a panaszban előadottak szerint az 1925/26. üzletévben a veszteség fedezésére lesz felhasználva, úgy nincsen semmi akadálya annak, hogy a már megadózott tartalékalapból erre a célra felhasználandó összeg a H. Ö. 15. §. 4. pontja alapján az 1927. évi társulati adó megállapításánál a mérlegszerű nyereségből levonásba hozassék.

Panaszos a H. Ö. 13. §-ának 14. pontjához fűzött végrehajtási utasítás (3.) bekezdésére hivatkozással kéri a szóbanforgó tartalékalap adómentességének megállapítását. A felhívott rendelkezés külföldi valutára szóló tartozások értékeléséről rendelkezik, tehát a jelen esetben nem alkalmazható, mert a külföldi részvényesek osztalékkövetelése magyar koronákra szól. Ha külföldi valutára szólt volna, akkor a valorizálás kérdése nem merül fel és erre a célra tartalékolás nem történik. A tartalékolás a valorizálás lehetőségének a következménye volt és nem valamely külföldi valuta forgalmi értékének emelkedésére, hanem a magyar korona értékének csökkenésére tekintettel tartalékolt a vállalat.

Az adómentesség megszűnését követő év társulati adója az adómentesség megszűnése évének teljes üzleti eredménye alapján állapítandó meg. (Közig. Biróság 10.820/1926. P. sz.) Panaszos azon a címen kéri az 1924. évi társulati adó alapjából az 1923. évi üzleteredmény fele részének levonását, hogy 1923. évi június hó 30-ig az 1907. évi III. t.-cikk alapján adómentességet élvezett.

A bíróság a kérelmet nem teljesíthette, mert az 1922. évi XXIV. t.-cikk 6. §-a szerint ideiglenesen adómentes vállalatoknál a kincstárnak a társulati adó követeléséhez való joga az adómentesség megszűnését követő hónap első napján nyílik meg, vagyis a jelen esetben 1923. évi június hó 1. napján nyílt meg. Az 1924. évre tehát azon a címen, hogy a vállalat 1923-ban állami kedvezményeket élvezett, adóleszállításnak helye nincsen.

Az 1922:34. t.-c.-ben biztosított házadómentesség nem mentesít a rokkantellátási adó alól is (Közig. Biróság 14.795/1927. P. sz.) Panaszos a terhére kivetett rokkantellátási adót azért sérelmezi, mert az 1923. évi 34. t.-c. a lakásépítő külön tevékenység útján emelt épületekre „házadómentesség“-et biztosított, a rokkantellátási adóról szóló H. Ö. 3. §-ának (2.) bekezdése szerint pedig csak az ideiglenes házadómentesség nem mentesít a rokkantellátási adó alól.

A panasz alaptalan.

A házadóról szóló 1927. évi H. Ö. 2. és 5. §-a csak állandó és ideiglenes házadómentességet ismer, ezen utóbbi keretébe

tartozik úgy az 1921. évi 51. t.-c. 6—9. §-aiban, mint az 1923. évi 34. t.-c. 1.§-ában biztosított „rendkívüli“, illetve „háza-
dómentesség“ ami kitűnik a most említett H. H. Ö. 5. §. (7.)
bekezdésében, valamint az ehhez fűzött Utasítás (1.) bekezdé-
sében foglaltakból, amelyek szerint az 1921. évi 51. t.-c. és
1923. évi XXXIV. t.-c. által már megadott ideiglenes háza-
dómentesség a meghatározott időtartamig érintetlenül marad.

Az a körülmény, hogy az 1921. évi 51. t.-c. és az 1923. évi
XXXIV. t.-c. a háza-
dón felül a községi pótagó tekintetében
is adómentességet biztosított, az építkezés előmozdítását és
a lakásinség enyhítését célozta, de semmi esetre sem változ-
tatott az adómentesség időhözköttésén, azaz ideiglenes
jellegén.

Minthogy pedig a rokkantellátási adóról szóló H. Ö. 3.
§-ának (2.) bekezdése szerint az ideiglenes háza-
dómentesség a rokkantellátási adó alól nem mentesít, a panasz-
nak ezen és a megtámadott határozatban felhozott okokból is helyet-
adni nem lehetett.

**A haszonélvezeti joggal terhelt lakás haszonértéke
a háztulajdonos háza-
dóalapjához nem számítható hozzá.**
(Közig. Bíróság 3339/1928. P. sz.) A m. kir. közigazgatási
bíró-
ság a bizonyítási eljárás kiegészítését rendelte el annak
megállapítása végett, hogy a rendelkező részben megjelölt
lakás használati joga milyen címen illeti meg D. Lipótnét
s az milyen terjedelmű?

A beszerzett hiteles telekkönyvi másolatból kitűnik,
hogy a nevezettnek a megjelölt lakásra telekkönyvileg beke-
belezett haszonélvezeti joga van, amelynél fogva a lakással
szabadon rendelkezhetik, azt részben vagy egészben saját
hasznára bérbeadhatja.

A bekebelezés idézett tartalmából tehát nyilván kitűnik,
hogy a haszonélvezeti jog nem személyi jogosultság, hanem
dologi jog. Ennek pedig okszerű következménye, hogy az
azzal járó adók is a dologi jog tulajdonosát terhelik, amint
azt különben a H. H. Ö. 6. §. 2. bekezdése s az ahhoz fűzött
miniszteri utasítás 1. bekezdése 2. pontjának rendelkezéséből
is folyik.

Erre való tekintettel a haszonélvezett lakás haszonérté-
két panaszos mint háztulajdonos háza-
dóalapjából le kellett
vonni.

**A mezőgazdaságban a cséplőgépeknél dolgozó gépész
lakását az állandó háza-
dómentesség akkor is megilleti, ha
a gépész egyéb munkát is végez.** (Közig. Bíróság 12.055/
1927. P. sz.) A panaszos uradalmához tartozó gépészlakástól
az állandó háza-
dómentességet azon a címen tagadták meg,
mert a királyi pénzügyigazgatóság megállapította azt, hogy